

már nem is védte magát. A gyilkos a mindenütt gyakori *Aeschna pratensis* Müll., áldozata pedig a ritkább *Cordulia flavomaculata* Vand. fajhoz tartozott.

Ime tehát, olykor a szitakötők is kannibálokká válnak és saját fajrokonait sem kímélik.

Kuthy Dezső.

A magyarországi vizenjáró poloskákról. — A Természetrাজi Füzetek II-ik kötetében*) 1878-ban ismertetést közöltem Magyarország vizenjáró poloskáiról (*Hydrodromica*) és abban hazánk területéről 14 fajt soroltam fel. Azóta 6 év mult el, a mely idő alatt még további 3 fajt sikerült felfedezni és ekként a magyar fajok számát 17-re emelni. Az újabb 3 faj a következő:

Hebrus ruficeps Thoms. Éjszaki faj, mely hazánkon kívül eddig csak Svéd-, Finn- és Németországból ismeretes, a melyet azonban már a szomszéd Romániából is kaptam. Nálunk, ugy látszik szintén inkább az ország éjszaki részében tenyészik és ott Abauj-Tornamegyében Tornán, Zemplénmegyében Varannó és Szomotor mellett, továbbá Szatmármegyében Kis-Majténynál találtatott; de felfedeztem azért már Pancsován is. A talált példányok repülő szervei rendszeren el vannak satnyúlva; tökéletesen kifejlett szárnyfedőkkel csak egy hazai példányom van Szomotorról.

Mesovelia furcata Muls. Ezt a rendkívül érdekes fajt, mely a Hebridák és Veliidák családjai között összekötő kapcsot képez, és mely ámbár előfordul Franciaországban, Skóciában, Finnországban, Sziciliában, Dél-Oroszországban és Szíriában, de azért mindenütt igen ritka, Magyarország területén legelőször Raisz Gizella k. a. fedezte fel 1881-ben Tornán az ottani urasági kert taván. A következő években juliustól októberig szintén több példányt gyűjtött ugyanott, de a tónak mindig csak egy bizonyos helyén a part közelében; juliustól szeptemberig; álczák is találkoztak. Magam 1884 szeptember 4-én akadtam reá Bácsmegyében a pusztapékai m. k. kincstári rizstermelő telepen, a hol a rizsföldeket borító viz tükrén egy példányt fogtam. — Az eddig gyűjtött hazai példányok — egy tornai példány kivételével — mind teljesen szárnyatlanok.

Gerris lateralis Schumm. Pungur Gyula tanár úr felfedezése Szilágymegyében, a hol márczius, julius és augusztus hónapokban több példányt fogott belőle, és pedig Zsibónál a Szamoson, Zilah-

*) Magyarország vizenjáró poloskái. (Természetrাজi Füzetek. II. pag. 126—137. tab. 6.)

nál a Micze patak vitzükrén és Egrespataknál a Terbete hegy alján. Szintén ritka faj, mely eddig még csak Németországból volt ismerve.

Dr. Horváth Géza.

Gyapotpusztító hernyók Egyiptomban. — Az egyiptomi gyapotültetvényekben az *Earias insulana* Bd. nevű kis szövő-pille hernyója ez idén oly tömegesen lépett fel, hogy a gyapottermést komoly veszélyvel fenyegeti. E kártékony pille, melynek hernyója Egyiptomban már 1865-ben roppant nagy károkat okozott*), a gyapotnövény leveleinek alsó lapjára tojja petéit, a melyek ott barnás foltokat képeznek. Ha e foltokat kézi nagyítóval megvizsgáljuk, meggyőződünk, hogy azok mintegy 300 petéből álló csomóknak felelnek meg. A hernyók első nemzedéke e petékből júniusban buvik ki s a gyapotnövény leveleivel táplálkozik. Körülbelül 6 hét múlva megjelenik a zöld felső szárnyú kis pille és újra petéket tojik. E peték augusztusban kelnek ki és a belőlük származó hernyók azok, a melyek tulajdonképen a nagy károkat okozzák, mert a gyapotnövény virágait és magtokját rongálják és pusztítják.

A károsodás ez idén legelőször Dakalieh és Garbieh tartományokban mutatkozott, de most már jóformán egész Alsó-Egyiptomra kiterjedt. A kormány a veszély elhárítására a szükséges intézkedéseket megtette és elrendelte, hogy a hernyólepett leveleket mindenütt leszedjék és elégessék, sőt esetleg a megtámadott ültetvényeket is elégessék.

Csak e hó végén lesz lehetséges az okozott kár nagyságát pontosan meghatározni; azonban remélhető, hogy a kormány érelyes intézkedéseinek sikerülni fog, a károsodást lehetőleg csekély mértékre leszállítani.

Kairó, 1884. augusztus 4.

Gsiller Károly.

*) Az akkori kártételekről, valamint magáról a kártékony pillefajról bővebb adatok vannak közölve a következő értekezésekben:

G. v. Frauenfeld, Ueber einen Zerstörer der Baumwollkapseln in Egypten. (Verhandl. der k. k. zoolog.-botan. Gesellschaft in Wien. XVII. p. 785—792); Weitere Mittheilungen über den Baumwollschädling Egyptens. (Ibid. XVIII. p. 417—424.)

Alois Rogenhofer, Ueber die Synonymie und die früheren Stände von *Earias insulana* B. (*siliquana* H. Sch.) und Beschreibung einer neuen Art. (Ibid. XX. p. 869—874.) Szerk.